

Pää on auki

Ilmailu on siksi uusi urheilunala, että sen on joskus vaikea saada oikeutettua arvostusta muiden vanhempien ja tunnetumpien urheilumuotojen rinnalla. Mutta ilmailun omassa piirissäkin esiintyy aina silloin tällöin kastijakoa, joka ei tunnusta sananlaskua "Arvaa oma tilasi, anna arvo toisellekin". Purjelentäjät puhuvat usein lennokkiurheilijoista "tikunviskaajina" — tarkoittamatta useinkaan tällä mitään väheksyvää. Moni lennokkimies saattaa miettiä, ettei ole konsti eikä mikään suorittaa purjelennon C-tutkinto eikä sitä voi verratakaan hänen omiin "trimmausvaikeuksiinsa". Ja on monia moottorilennon "nousukkaita", jotka vähemmän perustellusti kuvittelevat olevansa huipulla. Niin — ja sitten laskuvarjourheilu...

Ei ole kovin harvinaista, että ilmailunharrastaja suhtautuu urheilumielessä suoritettuihin laskuvarjohyppyihin ellei torjuvasti niin ainakin epäroiden. Tämä asenne on täysin väärä; laskuvarjohyppy kuuluvat Kansainvälisen Ilmailuliiton FAI:n toimintapiiriin tasaveroisena esim. moottori- ja purjelennon sekä lennokkiurheilun kanssa. Tämän meillä uuden urheilumuodon harrastajien lukumäärää ei FAI:n jäsenmaissa lasketa vain kymmenissä ja sadoissa tuhansissa, vaan miljoonissa. Tämä antanee riittävän todisteen lajin voimakkuudesta.

On toisaalta ymmärrettävää, että uuteen harrastusalaan suhtaudutaan usein pienellä varauksella. Nimenomaan laskuvarjohyppyihin liittyy tietty atavistinen piirre; nehan ovat alun perin palvelleet vain hätätilanteissa, pelastauduttaessa lentokoneesta. Kuka sitä nyt vapaaehtoisesti...

Mutta samalla tavalla kuin lentäminen kiehtoo ohjaajaa, sama nautinnon tunne — ehkä vieläkin voimallisemmin — värähdyttää laskuvarjohyppääjän mieltä varjon avautuessa ja hänen hitaasti leijuessaan kohti matoista maata. Tämän elämyksen suuruuden tietää vain vapaaehtoisesti koneesta varjon varaan pudottautunut. Ja tähän lajiin liittyy koulutuksen jälkeen varmasti yhtä paljon urheilullisia piirteitä kuin muuhunkin urheiluilmailuun.

Meille Suomeen perustettiin ensimmäinen ja toistaiseksi vielä ainoa laskuvarjohyppääjien kerho kaksi vuotta sitten. Alkuunlähtö on ollut vaikeata kuten aina uuden harrastusmuodon kohdalla on asianlaita. Mutta nyt pää on auki; hyppytoiminta on päässyt lupaavaan alkuun Malmin lentoasemalla, joskin hyppyjen luku on vielä toistaiseksi varsin vaatimaton. Suunnitelmista toimintaan siirtyminen antanee lisäpontta — innostusta on ollut riittämiin alusta pitäen — ja hyppyjen luku kirjoitettaneen ainakin seuraavana toimintakautena jo kolmella numerolla.

On tässä yhteydessä vain lausuttava tunnustus niille henkilöille, jotka ennakkoluulottomasti ja "vanhoillisuudesta" vapautuen ovat intomielisesti lähteneet liikkeelle raivatakseen urheiluilmailun peltoon uuden saran. "Vanhempien" alojen harrastajat toivottakoot "pussimiehet" tervetulleiksi tasaveroisina joukkoonsa, vaikka useimmat uuden alan harrastajat eivät suinkaan ole uusia ilmailunharrastajia, vaan ovat laskuvarjohypyissä vain "löytäneet taivaalta aivan uuden sinisyyden". Toivottavasti tämä urheiluilmailumme uusi sarka alkuvaikeuksien jälkeen kantaa yhtä kau- niita hedelmiä kuin vanhemmatkin alat.